

18 Αυγούστου: Εορτάζουν οι Άγιοι Μάρτυρες Φλώρος και Λάυρος

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, 18 Αυγούστου, η Εκκλησία τιμά τη μνήμη των Μαρτύρων Λέοντος, των δίδυμων αδελφών [Φλώρου και Λάυρου](#) και των διδασκάλων τους Πάτροκλου και Μάξιμου.

Οι Άγιοι Μάρτυρες Φλώρος και Λάυρος, όπως οι περισσότεροι δίδυμοι ήταν αχώριστοι και πολύ αγαπημένοι. Μικροί ακόμα μπήκανε μαθητευόμενοι σ' ένα μεγάλο μαρμαράδικο. Εκεί είχανε δυο μαστόρους ξακουσμένους για την τέχνη τους. Λαξεύανε το μάρμαρο και φτιάχνανε με την ψυχρή την πέτρα χίλια μύρια σχέδια: πουλιά, λουλούδια, πρόσωπα, κλωνάρια με καρπούς, σταφύλια... Ρουφούσανε αχόρταγα τα δυο παιδιά την τέχνη. Μάθαν κιόλας να πιάνουνε με μαστοριά το σφυρί και το καλέμι.

Οι δυο μαστόροι τους ήτανε Χριστιανοί. Καθώς τους δείχναν πώς να πελεκούν το

μάρμαρο, λαξεύανε μαζί και τις ψυχές τους. Τουςμίλαγαν για τον Χριστό και για τα Πάθη Του, τα θαύματα, για τ' άγια του Του λόγια. Λέγανε για τους Αποστόλους, για τους μάρτυρες...

Ρουφούσανε τα λόγια οι δυο νέοι και μάθαιναν απ' των δασκάλων το παράδειγμα, ν' αγαπούνε όλους τους ανθρώπους, να βοηθάνε τους φτωχούς, να λένε λόγια προσευχής και, πιο πολύ, να θέλουν να αρέσουνε κι εκείνοι στον Χριστό.

Τα δυο παιδιά μια μέρα βαφτιστήκανε. Οι δυο μαστόροι τους δασκάλευαν σωστά στην τέχνη και στη χριστιανική πορεία που είχαν αρχίσει. Η χάρη του Θεού τα σκέπαζε. Γρήγορα γίνανε κι αυτοί δυο ξακουστοί μαστόροι... Ήτανε τότε που οι δάσκαλοί τους μαρτύρησαν για τον Χριστό. Φύγαν από την πόλη οι νέοι για άλλον τόπο, να 'ναι άγνωστοι, για να λαξέψουνε κι αυτοί άλλες ψυχές.

Η φήμη για την τέχνη τους γρήγορα απλώθηκε κι εκεί. Πήραν παραγγελία από τον πρίγκιπα Λικίνιο, να φτιάξουν, λέει, ένα περίλαμπρο ναό από την πιο καλή λαξευτή πέτρα. Θα αράδιαζε σ' αυτόν με τη σειρά όλους εκείνους τους θεούς που είναι από πέτρα – κι αυτός είν' όλο!

Τους έφτιαξ' ένα σχέδιο ο Λικίνιος και γι' αμοιβή έδωσε στους τεχνίτες ένα πουγκί χρυσάφι. Το πήραν, το μοιράσανε αμέσως στους φτωχούς κι αρχίσανε να εκτελούνε την παραγγελία. Μέρα και νύχτα δούλευαν ακούραστοι, θαρρείς βιαζότανε να φτάσουνε στο τέλος. Και ο Θεός από ψηλά, που έβλεπε των ανθρώπων του τον πόθο και τη βιάση, έστελνε κάθε μέρα έναν άγγελο να βοηθάει στη δουλειά τους.

Μέσα σε λίγες μόνο μέρες τέλειωσε ο ναός. Ο ειδωλολάτρης ιερέας, που παρακολουθούσε όλη την ώρα τη δουλειά, δεν ήξερε πώς να το εξηγήσει! Πώς έγινε αυτό; Μήνες και χρόνους θα 'πρεπε να εργάζονται... Κι ήτανε μονάχα δύο... Έξυπνος άνθρωπος, κατάλαβε πως κάτι άλλο συμβαίνει και θέλησε να μάθει. Τουμίλησαν για τον Χριστό, για την αγάπη, την αλήθεια. Του είπαν για τα θαύματα που κάνει η πίστη. Θα ήθελε κι ο Μερέντιος – αυτό ήταν τ' όνομά του – να έβλεπε ένα θαύμα και τότε θα βαφτιζόταν κι ο ίδιος και το σπιτικό του. Είχε ο Μερέντιος ένα παιδί. Ήταν τυφλό απ' το ένα του το μάτι. Αν γιατρευότανε, όπως γιατρεύτηκαν από τα χέρια του Χριστού τόσοι τυφλοί!

Γονατιστοί σε προσευχή ο Φλώρος και ο Λαύρος. Κι ο Μερέντιος σε προσμονή και αγωνία... Και να, ανοίγει το τυφλό το μάτι του παιδιού! Βαφτίζεται' ο Μερέντιος κι όλοι οι σπιτικοί του. Αρνιέται πια τα είδωλα. Είναι Χριστιανός τώρα.

Σαν καλλωπίστηκε ο ναός μ' όλα εκείνα τα αγάλματα των ψεύτικων θεών, καλέσαν οι μαστόροι όλους τους φτωχούς, που τους είχανε μοιράσει το χρυσάφι,

να βοηθήσουν. Κι ήρθανε. Κι έπιασαν και δέσαν με σκοινιά απ' τους λαιμούς τ' αγάλματα κι από τις βάσεις. Σύραν όλοι μαζί. Και τα γκρεμίσαν. Εκαθαρίσαν τον ναό, ανάψανε λαμπάδες και καντήλια, φέραν εικόνες και σταυρούς και κάναν τα Εγκαίνιά του. Αντιλαλούσανε καμπανιστά οι ψαλμωδίες στα σκαλισμένα μάρμαρα που είχανε την άμπελο και ψάρια και παγόνια, σαν να σκαλίστηκαν επίτηδες για εκκλησιά χριστιανική.

Το έμαθε ο Λικίνιος κι έδωσε διαταγή να πιάσουν τους μαστόρους. Τους βασανίσανε σκληρά: μαστίγιο, τροχός και πάλι ξύλο και ξανά τροχός. Ύστερα τους πετάξανε βαθιά σ' ένα ξεροπήγαδο... Μέσ' απ' αυτό ο Φλώρος και Λάυρος υμνούν, δοξάζουν τον Θεό τους. Προσεύχονται για όλον τον κόσμο. Παρακαλούν τον Κύριο να σταματήσουν οι διωγμοί και οι πόλεμοι.

Κι εκεί, πάνω στην προσευχή, παραδώσαν τις ψυχές τους στον Χριστό τους οι μάρτυρες του Κυρίου. Πετάξανε στον ουρανό οι δύο τεχνίτες του μαρμάρου, οι δίδυμοι αδελφοί, Φλώρος και Λάυρος.